

Predavanja 10

Deseti sklop izročkov

Fakulteta za računalništvo in informatiko
Univerza v Ljubljani

19. december 2021

Osnovna Newton-Cotesova pravila na $[a, b]$

Newton-Cotesova pravila interval $[a, b]$ razdelijo z $n + 1$ ekvidistantnimi točkami in $\int_a^b f(x) dx$ aproksimirajo z $\int_a^b p_n(x) dx$, kjer je p_n interpolacijski polinom stopnje n na teh točkah.

ime	n	formula
trapezno	1	$\frac{(b-a)}{2} [f(a) + f(b)]$
Simp. 1/3	2	$\frac{(b-a)}{6} \left[f(a) + 4f\left(\frac{a+b}{2}\right) + f(b) \right]$
Simp. 3/8	3	$\frac{(b-a)}{8} [f(a) + 3f(a+h) + 3f(b-h) + f(b)]$
Boolevo	4	$\frac{(b-a)}{90} \left[7f(a) + 32f(a+h) + 12f\left(\frac{a+b}{2}\right) + 32f(b-h) + 7f(b) \right]$

Ocene napak:

ime	n	napaka	h
trapezno	1	$-\frac{b-a}{12} h^2 f''(\xi)$	$b-a$
Simp. 1/3	2	$-\frac{b-a}{180} h^4 f^{(4)}(\xi)$	$(b-a)/2$
Simp. 3/8	3	$-\frac{b-a}{80} h^4 f^{(4)}(\xi)$	$(b-a)/3$
Boolevo	4	$-\frac{2(b-a)}{945} h^6 f^{(6)}(\xi)$	$(b-a)/4$

Pri tem uporabljamo formulo:

$$T_m(h/2^\ell) = \frac{4^m T_{m-1}(h/2^\ell) - T_{m-1}(h/2^{\ell-1})}{4^m - 1}, \quad \ell = m, m+1, m+2, \dots, k.$$

Vrednost $T_m(h/2^\ell)$ izračunamo tako, da:

- ▶ pomnožimo element levo od njega z utežjo $\frac{4^m}{4^m - 1}$
- ▶ odštejemo element za eno levo in eno navzgor pomnožen z utežjo $\frac{1}{4^m - 1}$.

Algoritem:

<https://zalara.github.io/Rombergova.m>

Natančnejša izpeljava za radovedne:

<https://zalara.github.io/Rombergova-metoda.pdf>

Integracija v več dimenzijah

Ločili bomo primera:

1. Zanima nas $\int_{\Omega} f(x, y) dx dy$, kjer je $\Omega = [a, b] \times [c, d] \subseteq \mathbb{R}^2$ pravokotnik.
2. Zanima nas $\int_{\Omega} f(\underline{x}) d\Omega$, kjer je $\Omega \subseteq \mathbb{R}^d$ poljubno območje v \mathbb{R}^d .

V prvem primeru lahko uporabimo dve sestavljeni pravili za vsako spremenljivko posebej. Naj bosta

$$a = x_0 < x_1 < x_2 < \dots < x_n = b$$

in

$$c = y_0 < y_1 < y_2 < \dots < y_n = d$$

delitvi intervalov $[a, b]$ in $[c, d]$ na n enakih delov in $h = \frac{b-a}{n}$, $k = \frac{d-c}{n}$. Če uporabimo sestavljeni trapezni pravili dobimo:

$$\begin{aligned} \int_{\Omega} f(x, y) dx dy &= \int_c^d \int_a^b f(x, y) dx dy = \int_c^d \left(\sum_{i=0}^{n-1} \frac{h}{2} (f(x_i, y) + f(x_{i+1}, y)) \right) dy \\ &= \frac{hk}{4} \sum_{j=0}^{n-1} \sum_{i=0}^{n-1} (f(x_i, y_j) + f(x_i, y_{j+1}) + f(x_{i+1}, y_j) + f(x_{i+1}, y_{j+1})) \end{aligned}$$

Izkaže se, da pomnožimo istoležne vrednosti v tabeli funkcijskih vrednosti

$$\begin{pmatrix} f(x_n, y_0) & f(x_n, y_1) & f(x_n, y_2) & \cdots & f(x_n, y_{n-1}) & f(x_n, y_n) \\ f(x_{n-1}, y_0) & f(x_{n-1}, y_1) & f(x_{n-1}, y_2) & \cdots & f(x_{n-1}, y_{n-1}) & f(x_{n-1}, y_n) \\ \vdots & \cdots & \cdots & \cdots & \vdots & \cdots \\ f(x_1, y_0) & f(x_1, y_1) & f(x_1, y_2) & \cdots & f(x_1, y_{n-1}) & f(x_1, y_n) \\ f(x_0, y_0) & f(x_0, y_1) & f(x_0, y_2) & \cdots & f(x_1, y_{n-1}) & f(x_0, y_n) \end{pmatrix},$$

s tabelo koeficientov

$$\frac{hk}{4} \cdot \begin{pmatrix} 1 & 2 & 2 & \cdots & 2 & 1 \\ 2 & 4 & 4 & \cdots & 4 & 2 \\ \vdots & \cdots & \cdots & \cdots & \cdots & \vdots \\ 2 & 4 & 4 & \cdots & 4 & 2 \\ 1 & 2 & 2 & \cdots & 2 & 1 \end{pmatrix} = \frac{hk}{4} \begin{pmatrix} 1 \\ 2 \\ \vdots \\ \vdots \\ 2 \\ 1 \end{pmatrix} (1 \ 2 \ \cdots \ \cdots \ 2 \ 1)$$

in seštejemo vse vrednosti v dobljeni matriki.

Če bi namesto sestavljenega trapeznega pravila uporabili Simpsonovega, bi morali za tabelo koeficientov vzeti

$$\frac{hk}{9} \cdot uu^T,$$

kjer je $h = \frac{b-a}{2n}$, $k = \frac{d-c}{2n}$ in $u^T = (1 \ 4 \ 2 \ 4 \ 2 \ \cdots \ 4 \ 2 \ 1)$.

V drugem primeru uporabimo **Monte Carlo metode**, ki temeljijo na dejstvu, da velja

$$\int_{\Omega} f(x_1, \dots, x_d) d\Omega = \text{Vol}(\Omega) \cdot E_{\Omega}(f(X_1, \dots, X_d)),$$

kjer je $\text{Vol}(\Omega) = \int_{\Omega} 1 d\Omega$ volumen območja Ω , $X = (X_1, \dots, X_d) : \Omega \rightarrow \Omega$ slučajni vektor, E_{Ω} pa pričakovana vrednost slučajne spremenljivke $f(X_1, \dots, X_d)$. Naključno moramo torej vzorčiti na območju Ω , nato pa izračunati povprečje funkcijskih vrednosti. Za dovolj veliko naključnih točk bo povprečje dobra ocena za vrednost integrala.

Poglavje 6

Numerično reševanje diferencialnih enačb

Diferencialna enačba

Diferencialna enačba (DE) je enačba oblike:

$$F(t, x, \dot{x}, \ddot{x}, \dots, x^{(n)}) = 0,$$

če je $x = x(t)$ ali

$$F(x, y', y'', \dots, y^{(n)}) = 0,$$

če je $y = y(x)$.

V DE poleg neodvisne spremenljivke t (oz. x) in odvisne spremenljivke x (oz. y) nastopajo še odvodi odvisne spremenljivke \dot{x} , \dots , $x^{(n)}$ (oz. y' , \dots , $y^{(n)}$).

Rešitev DE je (dovoljkrat odvedljiva) funkcija, ki zadošča enačbi.

Red DE je stopnja najvišjega odvoda, ki nastopa v DE.

Primer

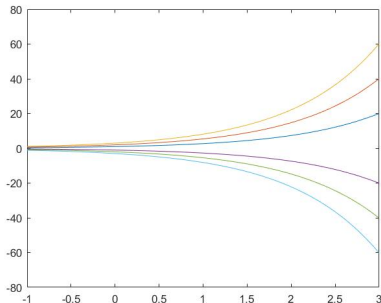
- ▶ $y' = y, \quad y' + 5xy = 3x^2$
- ▶ $\dot{x} + x = 0, \quad \ddot{x} + ax + bx = A \cos \omega t$

Splošna rešitev diferencialne enačbe reda n je družina funkcij, odvisna od n parametrov, ki so vse rešitve diferencialne enačbe.

Primer

Rešimo DE $y' = y$.

$$\begin{aligned}\frac{dy}{dx} = y &\Rightarrow \frac{dy}{y} = dx \Rightarrow \int \frac{dy}{y} = \int dx \\ &\Rightarrow \log(|y|) = x + C, \quad C \in \mathbb{R} \\ &\Rightarrow y = Ke^x, \quad K \in \mathbb{R}\end{aligned}$$

Partikularna rešitev je posamezna rešitev iz te družine.

Določena je z n dodatnimi pogoji, na primer z začetnimi pogoji:

$$x(t_0) = a_0, \quad \dot{x}(t_0) = a_1, \dots, \quad x^{(n-1)}(t_0) = a_{n-1}$$

Zelo malo DE je analitično rešljivih. Mednje sodijo:

- ▶ DE z ločljivima spremenljivkama
- ▶ Linearne DE
- ▶ DE zelo posebne oblike

Večina DE ni analitično rešljivih. Te rešujemo numerično.

Numerično reševanje DE

Na intervalu $[a, b]$ rešujemo DE prvega reda

$$y' = f(x, y), \quad y(a) = y_0. \quad (1)$$

Interval $[a, b]$ razdelimo z zaporedjem točk

$$a = x_0 < x_1 < x_2 < \dots < x_n = b.$$

Z y_i označimo **približek** za rešitev (1) v točki x_i . Označimo **dolžino koraka** z $h_i := x_{i+1} - x_i$.

Razliko med približkom in točno rešitvijo v x_i pišemo z $g_i = y_i - y(x_i)$ in jo imenujemo **globalna napaka** v x_i .

Razliko med približkom in točno rešitvijo DE

$$z' = f(x, z), \quad z(x_{i-1}) = y_{i-1} \quad (2)$$

v x_i pišemo z $\ell_i = y_i - z(x_i)$ in jo imenujemo **lokalna napaka** v x_i .

Globalno napako lahko ocenimo s pomočjo lokalnih napak:

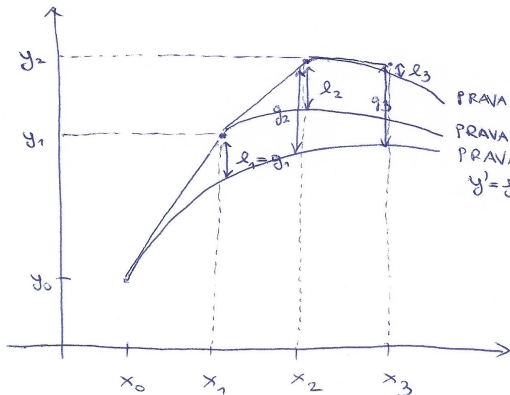
$$|g_i| \leq |\ell_1| + |\ell_2| + \dots + |\ell_i|.$$

Red metode je število $p \in \mathbb{N}$, ki zadošča $\ell_i = Ch_i^{p+1} + \mathcal{O}(h_n^{p+2})$ za vsak $i = 1, \dots, n$.

Eulerjeva metoda

Pri tej metodi v vsaki točki x_i uporabimo **linearno aproksimacijo funkcije**. Rešitev na intervalu $[x_i, x_{i+1}]$ nadomestimo z odsekom tangente na graf rešitve v točki x_i :

$$y_{i+1} = y_i + h_i \cdot f(x_i, y_i).$$

Koda 1: Algoritem Eulerjeve metode

```
1 funkcija  $f(x,y)$ , interval  $[a,b]$ , vrednost  $y(a) = y_0$   
2  
3  $y = y_0$   
4  $x = x_0$   
5  $h = (b - a)/n$   
6 for  $i = 1, \dots, n - 1$   
7      $y = y + h \cdot f(x,y)$   
8      $x = x + h$   
9 end
```

Ker je

$$y(x+h) = \underbrace{y(x) + hy'(x)}_{\text{upoštevamo}} + \underbrace{\frac{h^2}{2}y''(\xi)}_{\text{napaka}}, \quad \xi \in [x, x+h],$$

je red Eulerjeve metode 1.

Metode Runge-Kutta

Ideja teh metod je, da za aproksimacijo odvoda na intervalu $[x_n, x_{n+1}]$ ne upoštevamo odvoda le v točki x_n , temveč neko uteženo povprečje odvodov na $[x_n, x_{n+1}]$.

Primer (Metode Runge-Kutta (RK) reda 2)

Upoštevamo odvoda v točki x_n in $x_n + ch \in [x_n, x_{n+1}]$, kjer je $h = x_{n+1} - x_n$ in $c \in [0, 1]$. Približek y_{n+1} izračunamo tako, da se premaknemo za uteženo povprečje premikov po tangentah v točkah x_n in $x_n + ch$:

$$y_{n+1} = y_n + \underbrace{b_1}_{\text{utež}} \cdot \underbrace{(h \cdot f(x_n, y_n))}_{\text{tangentna v } x_n} + \underbrace{b_2}_{\text{utež}} \cdot \underbrace{(h \cdot f(x_n + ch, y(x_n + ch)))}_{\text{tangentna v } x_n + ch} \quad (3)$$

Upoštevamo

$$y(x_n + ch) \approx y_n + chy'(x_n) = y_n + chf(x_n, y_n) \approx y_n + ahf(x_n, y_n), \quad (4)$$

kjer je a postal prost parameter.

Primer (Metode Runge-Kutta (RK) reda 2)

Upoštevamo (4) v (3) in dobimo

$$y_{n+1} = y_n + b_1 \cdot \underbrace{(h \cdot f(x_n, y_n))}_{k_1} + b_2 \cdot \underbrace{(h \cdot f(x_n + ch, y_n + a \cdot k_1))}_{k_2}. \quad (5)$$

Z razvojem funkcije $y(x_n + h)$ in $f(x_n + ch, y_n + ak_1)$ v Taylorjevi vrsti in primerjavo koeficientov pri h in h^2 v (5) dobimo pogoja

$$\begin{aligned} 1 &= b_1 + b_2, \\ \frac{1}{2}(f_x + f_y f)_n &= b_2 c (f_x)_n + b_2 a (f_y)_n, \end{aligned} \quad (6)$$

kjer f_n , $(f_x)_n$, $(f_y)_n$ pomenijo $f(x_n, y_n)$, $f_x(x_n, y_n)$, $f_y(x_n, y_n)$. Enačbi (6) imata veliko rešitev, npr.:

► $b_1 = b_2 = \frac{1}{2}$ in $c = a = 1$. RK metoda je:

$$\begin{aligned} y_{n+1} &= y_n + \frac{1}{2}(k_1 + k_2), \\ k_1 &= hf(x_n, y_n), \\ k_2 &= hf(x_n + h, y_n + k_1). \end{aligned}$$

Primer (Metode Runge-Kutta (RK) reda 2)

- $b_1 = 1, b_2 = 0$ in $c = a = \frac{1}{2}$. RK metoda je:

$$y_{n+1} = y_n + k_2,$$

$$k_1 = hf(x_n, y_n),$$

$$k_2 = hf\left(x_n + \frac{1}{2}h, y_n + \frac{1}{2}k_1\right).$$

Splošna RK metoda je oblike

$$y_{n+1} = y_n + b_1 k_1 + b_2 k_2 + \dots + b_s k_s,$$

$$k_1 = hf(x_n, y_n),$$

$$k_2 = hf(x_n + c_2 h, y_n + a_{2,1} k_1),$$

$$k_3 = hf(x_n + c_3 h, y_n + a_{3,1} k_1 + a_{3,2} k_2),$$

\vdots ,

$$k_s = hf(x_n + c_s h, y_n + a_{s,1} k_1 + \dots + a_{s,s-1} k_{s-1}).$$

(7)

Butcherjeva tabela

RK metode (7) v kompaktni obliki shranjujemo v [Butcherjevi tabeli](#):

0	0					
c_2	$a_{2,1}$	0				
c_3	$a_{3,1}$	$a_{3,2}$	0			
\vdots	\vdots					
c_s	$a_{s,1}$	$a_{s,2}$	$a_{s,3}$	\dots	$a_{s,s-1}$	0
	b_1	b_2	b_3	\dots	b_{s-1}	b_s

kjer je še

$$c_2 = a_{2,1},$$

$$c_3 = a_{3,1} + a_{3,2},$$

$$\vdots$$

$$c_s = a_{s,1} + a_{s,2} + \dots + a_{s,s-1}.$$